

HANNAH'S ouders trokken als jongere zelf al naar Taizé. Later gingen hun kinderen gewoon mee. „Op de een of andere manier moeten die reizen een onuitwisbare indruk hebben gemaakt, want Taizé liet ook mij niet meer los. Al een jaar of vijf ben ik de Belgische verantwoordelijke voor de Europese jongerenontmoetingen. Die organiseert de gemeenschap van Taizé jaarlijks in een andere stad. Alleen al het moment van die samenkomsten is schitterend: in de overgang van oud naar nieuw. Dat het om een stad gaat, is al even bijzonder. Het is alsof die hele, bruisende omgeving dan in het teken staat van dat ene evenement. En je weet dat de jongeren die je ontmoet - tot 60.000 zijn het er - er voor hetzelfde zijn als jij.”

„De typische sfeer van Taizé? Het heeft veel met samenhangigheid te maken, met het gevoel niet alleen te zijn. Het gebed is verbaasd eenvoudig. Muziek - korte liederen die meermaals herhaald worden - krijgt een prominente plaats. In een Taizéviering wordt bovendien heel weinig gesproken. Een evangelietekst en een beschouwing, ja, maar dat is het zowat. Stille is minstens even belangrijk.”

Taizé is ook een plaats waar het betere gesprek een kans krijgt, vindt Hannah. „Zeker als je al wat ouder bent. Toen ik zeventien was, gingen de gesprekken vooral over wat de ander deed, uit welk land hij kwam en hoe het was om daar te leven. Best betekenisvol, daar niet van. Maar op je 24ste heb je al een en ander gezien. Dat maakt ontmoetingen vaak diepgaander. Het durft bijvoorbeeld al eens over geloofszaken te gaan.”

Niet verheven

Of ze dat geloof van haar kan omschrijven? „Jezus is belangrijk in dat verhaal. Ik geloof dat wat Hij deed, een invloed heeft op hoe wij, tweeduizend jaar later, leven of kunnen leven. Ik geloof vooral in de waarden die Hij voorleefde: zorgzaamheid, er zijn voor de ander, luisteren.”

Niet meteen waarden waarop het christendom een monopolie heeft. „Was Jezus er niet geweest, dan hing ik nu wellicht een ander geloof aan. En dan zou ik de waarden waar Hij voor staat op een andere manier ook wel beleven. Zoals zo velen dat vandaag doen. Is een ander in nood, staan ze er. Het is een haast onbewuste reactie, daar hoeven ze zich echt geen christen voor te noemen. Alleen, ik doe dat wel.”

„Nu ik er zo bij stilsta: Jezus' aantrekkingskracht heeft ook wel te maken met zijn menselijkheid. Je kunt je met Hem vergelijken, Hij is niet een hoog verheven, onbereikbare persoon. En God? Van Hem heb ik geen vastomlijnd beeld. Ik zie Hem zeker niet als een man met een witte baard op een wolk. Hij is geen persoon, Hij is niet 'iets'. Hij is alles en Hij is in alles.”

Gek toch. Voor ons zit een vrouw van 24 die over geloof praat als was het de grootste evidentie. Hoe komt het dan dat jongeren op

Hannah Cockx: 'Taizé is een manier om er weer tegenaan te gaan. Het is en blijft een bron van hoop.' © Elisabeth Bayley

Alles en in alles

Michel Vermeersch

Soms, heel soms, verandert een reis een mensenleven. Het overkwam Hannah Cockx toen ze Taizé leerde kennen, een oecumenische broedergemeenschap in Bourgondië die het goed doet bij nogal wat jongeren. Wat ze er vond? Stille en muziek. Geloof. Een diepere laag. Maar vooral vriendschap. Vriendschap en iets meer.

Van Taizé en het leven daarrond

één hand te tellen zijn in onze Vlaamse kerken? „Kijk, als het over geloven gaat, geven jongeren het wellicht te snel op. Maar de Kerk doet evenmin genoeg moei-

te. Ze zou veel toegankelijker moeten worden. Om maar iets te zeggen: als ik vormselcatechese geef, probeer ik daar een maatschappelijke dimensie aan te geven. Wil ik de vormelingen laten zien wat het betekent kwetsbaar te zijn, dan neem ik ze mee naar 't Balanske, het gezinsactiviteitscentrum voor jongeren met een handicap waar ik werk.”

„In het leven draait veel om keuzes maken. En dat zijn niet altijd de meest veilige. Naast mijn baan als opvoedster in 't Balanske ben ik de persoonlijke assistente van een jonge vrouw met een spierziekte die aan de unief studeert. De ene keer ga ik met haar naar de bibliotheek, de andere keer doen we samen een terrasje, met haar vrienden erbij. En soms lees ik gewoon een boek terwijl zij studeert. Een heel boeiende baan, maar zonder levenslange werkzekerheid. Zo is het dan maar. Het is

wat ik moet doen. In zekere zin ben ik de handen van die vrouw.”

„Waarmee ik niet wil gezegd hebben dat iedereen mijn keuzes moet maken. Zo zegt het bankwezen mij niets, maar om nu iedereen naar de sociale sector te lokken? Daar is trouwens niet genoeg geld voor! Mijn belangrijkste keuze tot nog? Huwen. Deed ik heel bewust. Niet dat het trouwen zelf zoveel verschil maakt, want Matt en ik waren al wel even samen. Maar je maakt er wel mee duidelijk dat je de rest van je leven met die ene wilt delen. En voor ons was het ook een signaal dat we kinderen willen. Die zullen ons leven pas echt goed overhoop gooien.”

„Met Matt deel ik heel veel. Je mag twee keer raden waar we elkaar leerden kennen... Hij is anglicaan. We delen dus een geloof, maar er zijn ook verschillen. Zowel de gelijkenissen als de ver-

schilpunten beschouw ik als een verrijking. Je leert van elkaar. Andere godsdiensten fascineren me mateloos.”

We eindigen het gesprek waar we het begonnen. Ze beleefde er haar jeugd, ze vond er haar man. Taizé moet wel de ultieme inspiratie zijn voor Hannah Cockx. „Zo zou ik het niet noemen. Maar het blijft wel een bron van hoop. Als de dingen even wat minder lekker lopen, zet ik Taizémuziek op. Het is een manier om tot mezelf te komen en er weer tegenaan te kunnen. En de vriendschappen die ik aan Taizé overhoud, tja, die zijn onverbreekelijk. Je ziet elkaar misschien maar een keertje per jaar, maar je weet wel dat die ander er is.”

De Europese jongerenontmoeting, dit jaar in Genève, vindt plaats van 28 december tot 1 januari. Meer weten? Surf naar www.ijd.be.